

Doping käryää

Muistan erään taksimatkan Taalainmaalla seitsemänkymmentäluvun lopulla. Autoadio pauhasi. Jossakin päin juostiin kovaa. Havahduin, kun mainittiin nimi Vainio. Vainiuu leder. Vainiuu vinner gyl!

Lähetys tuli Prahan euroopanmestaruuskilpailuista. Ruotsalainen radioselostaja hehkutti. Taalainmaalainen taksikuski onnitteli ja ihmetteli suomalaisten juoksunkuntoa. Virenin juoksut ja kaatumiset olivat kaiketi vielä hyvässä muistissa.

Hivelihän se suomalaista saada tunnustusta ruotsalaiselta. Muistan kuitenkin sanoneeni kuskille, että tässä on jotakin mätää. Tämä haisee.

Seuraava mieleen syöpynyt kuva tulee Los Angelesin olympialaisten tiedotustilaisuudesta. Pöydän takana kyyhöttää päät painuksissa ja hartiat lytyssä sinipukuisia urheilijoita ja heidän päälliköitään. Kaikki näyttävät viisi-kuusivuotiailta pikkuvesseiltä, jotka ovat juuri joutuneet kiinni ja saaneet satikutia näpistettyään joulupipareita kaapin ylähyllyltä. Joku yritti selittää, ettei ymmärrä, mistä tämä nyt voi johtua.

No, sekin asia selvitettiin aikanaan, vaikka porukka jo silloin lehdistötilaisuudessa osoitti, että omin elein on vaikea valehdella.

Sittemmin koko doping sysättiin kommunistimaiden synniksi. On tullut todistettua, että siellä kiellettyjä lääkkeitä syötettiin estoitta junioriurheilijoille. Muutamia pikkukonnia on paljastettu, mutta isompi pyykki löyhkää vielä nurkissa.

Muistan, kun Ben Johnson juoksi Roomassa kummallinen kiilto silmissä. Hänen silmävalkuaisensa evät tosiaankaan olleet valkoiset vaan kuultavan kellakkaat. Silloin jo uumoiltiin, että mistähän tuollainen väri voisi johtua. Nyt tiedämme.

Itäblokin broilereiden ja muutamien harvojen länsikonnien lisäksi ei juuri isompia saaliita onnistuttu nappaamaan. Alkoi tuntua, että dopingin metsästäjistä oli tullut hampaattomia idealisteja. Pikkukäryjä noteerattiin. Joku pissasi jännityksestä tuolilleen odotellessaan testiin pääsyä. Mutta kun ei saatu aukottomasti todistettua, lailliseen esivaltaan rinnastettavissa oleva elin ei voinut tuomita.

Viime kesä tuotti lopulta kunnon saaliin. Muutama arvostettu ja ihailtu, mutta vaisuhkosti epäilty joutui vihdoinkin kiinni. Selitykset olivat vainiomaisia. Jotkut kansalliset liitot vitkuttelivat. Doping-tuomiohan saattaa merkitä urheiluun satanneelle pikkuvaltiolle konkurssia.

Viimeisimpänä makupalana kapsahti länsisaksalainen juoksija Dieter Bauman, jota on verrattu itäsaksalaiseen ja pidetty viimeisenä puhtaana valkoisena urheilijana. Kerrotaankin, että monet ossit ovat hyvin tyytyväisiä ja vahingoniloisia Baumannin käryn johdosta.

Saas nähdä, mihin uusi olympiakomitean perustama järjestö WADA lopulta kykenee. Pystyykö se osoittamaan sen, minkä kansa jo tietää.

pajen